

Конгрес Українських Націоналістів

Змагатимеш до поширення сили, слави, багатства і величі Української Держави

НАЦІЯ І ДЕРЖАВА

e-mail: nacija@ukr.net www.nacija.org.ua 15 грудня 2009 року № 49 (317)

УКРАЇНСЬКИЙ ВИБІР

ВІДПОВІДЬ НА ВИКЛИКИ – У ЄДНОСТІ НАЦІЇ

В Івано-Франківську Президент Віктор Ющенко взяв участь у регіональному Форумі Конгресу української інтелігенції

У рамках робочої поїздки на Івано-Франківщину Президент України Віктор Ющенко взяв участь у регіональному Форумі Конгресу української інтелігенції. На цьому заході обговорено основні концептуальні засади гуманітарного розвитку України.

Як наголосив глава держави, перед Україною стоять серйозні виклики національного становлення, закріплення демократичного розвитку, економічних реформ. Відповідь на них можна знайти у єдності нації та за активної підтримки національної інтелігенції.

МИ – ЗА УКРАЇНСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА!

(З виступу на регіональному Форумі української інтелігенції в Івано-Франківську Євгенії СОХАЦЬКОЇ, голови Всеукраїнського Товариства Івана Огієнка, професора Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка)

Зібрала нас усіх пекуча справа: як бути? як жити далі? На терезах – доля України, її майбутнє.

І справді, Україна в небезпеці.

Однак плакатися – значить не бачити тих досягнень, позитивних зрушень, плюсів нашого Післяпомаранчевого п'ятиріччя, а вони, безперечно, є:

1. Виразний курс на інтеграцію в Європу. Ми за крок від асоційованого членства в ЄС.
2. Ми живемо в умовах Свободи, передусім свободи слова.
3. Добрі прояви демократизації суспільства, відмова від режиму особистої влади, жорсткого авторитаризму.
4. Повернення і відновлення історичної пам'яті (Батурин, Чигирин), української культури (Мистецький Арсенал).
5. Правда про Голодомор.

І заслуга в цьому передусім нашого Президента... І знову цей ряд можна продовжувати...

Але ці здобутки можуть або примножуватися, або пропасти. Тому усім слід задуматися – як зробити, щоб продовжувалося перше – тобто "примножувалися" здобутки.

Закінчення на 3-й стор.

ГАЗОВИЙ РИНОК

Олексій ІВЧЕНКО: "РОСІЯ Й ДОЛАРА НЕ ПОДАРУЄ НІКОМУ"

Екс-керівник НАК "Нафтогаз України" Олексій Івченко має сумнів, що Росія вибачить борг Україні за недобір газу. За його словами, ці кошти Росія так чи так, але поверне. "Повірте мені, якщо би навіть сума штрафних санкцій була не 8,5 млрд, а 1 долар, то гарантую, що Росія просто так не списала б цей борг Україні", – таку думку він висловив ІМК, коментуючи нещодавні домовленості України з Росією про "прощення" українській стороні штрафних санкцій за недобір газу.

– Олексію Григоровичу, чи можемо ми почати розмову з того, що стало основою проблем сьогоднішнього стану "Нафтогазу"?

– По-перше: з професійної точки зору ми можемо стверджувати, що 2005 року з вини керівників уряду відбулася руйнація взаємовигідного російсько-українського співробітництва в газовій сфері.

І тут справа не в посередниках, які здійснювали операторські функції за межами України. Починаючи від 1994 року, співробітництво в газовій сфері між Україною, Росією і третіми сторонами, зазвичай, здійснювалося за участи посередників.

Посередником була "ІТЕРА", яка виконувала функції транзитера середньоазійського газу через територію Узбекистану, Казахстану і Росії в Україну. Потім "ІТЕРУ" замінив так званий "Євралтрансгаз" – угорська компанія, якій "Газпром" 2003 року надав повноваження з транзиту середньоазійського газу. 2004 року "Газпром" передав ці функції "РосУкрЕнерго", який став правонаступником "Євралтрансгазу".

Україна тоді отримувала здебільшого туркменський газ, а також певні обсяги російського та інших. Туркменський газ був істотно дешевшим від російського. Його постачання здійснювалося на базі міжурядової угоди, яку ініціював і підписав Прем'єр-міністр В.Ющенко 22 грудня 2000 року. Пізніше, 2001 року, на розвиток цієї угоди було підписано ще одну міжурядову угоду. Обидві чинні до 2013 року. Хотів би підкреслити: обидві угоди ратифікували парламенти обох країн, тобто вони мають силу закону. Відповідальність за них покладена винятково на уряди.

Співробітництво за міжурядовими угодами було вигідним і Україні, і Росії, і постачальнику – Туркменистану. Усі мали змогу на середню перспективу планувати свій бізнес і хеджувати ризики. Очевидно, що Україна не мала підстав і не повинна була вказувати Росії, яким дочірнім чи посередницьким компаніям "Газпром" доручає здійснювати операторські функції з транзиту, так само, як Росія не має вказувати нам, як господарювати на внутрішньому газовому ринку.

Тепер візьмімо згадані міжурядові угоди, чинні до 2013 року. Україна, за угодами, отримувала туркменський газ за ціною, більш ніж удвічі нижчою за російський.

Закінчення на 4–5-й стор.

"ВІЛЬНА, СПРАВЕДЛИВА ТА СИЛЬНА УКРАЇНА"

Передвиборна програма кандидата на пост Президента України ЮЩЕНКА Віктора Андрійовича

Я, Віктор Ющенко, йду на вибори, щоб гарантувати збереження курсу, який ми разом обрали на українському Майдані. Це курс національної гідності, соборності і сильної держави. Це утвердження європейських стандартів у житті Української держави і кожного її громадянина.

Ми йдемо нелегким шляхом, але тільки він веде Україну в майбутнє. Незалежна Україна не раз гідно відповідала на складні виклики. Мені особисто не раз доводилося виводити країну з кризових ситуацій. На чолі Нацбанку мені вдалося успішно ввести українську гривню, на чолі Уряду – врятувати Україну від дефолту, покінчити з ганебною бартеризацією економіки та погасити заборгованість з виплати пенсій та зарплат. Мені довелось заплатити високу особисту ціну за нашу свободу.

Жодної миті я не вагався у правильності нашого вибору. Разом ми зробили важливі кроки до нової України – вільної, справедливої, сильної.

Усі п'ять років президентства моїми незмінними орієнтирами були незалежність, демократія, потужна економіка і сильна Українська держава. Я не поступався національними інтересами заради прихильності чужих столиць.

Під час мого перебування на найвищій державній посаді Україна побачила демократичні способи врегулювання протиріч, ніхто не може дорікнути мені переслідуванням політичних опонентів.

Поза сумнівом, країна досягла б більшого, якби деструктивні зміни до Конституції не розбалансували державний механізм. Саме тому я ініціював конституційну реформу, яка дасть Україні ефективну справедливу владу.

Я вдруге постаю перед Українським народом, бо не маю права залишити поле боротьби за нашу державу.

Моя програма зрозуміла і цілісна. Вона спрямована на те, щоб об'єднувати, а не розділяти, будувати, а не руйнувати, переконувати, а не примушувати.

Моя програма для тих, хто вірить в Україну.

УКРАЇНІ БУТИ ВІЛЬНОЮ

Ми утверджуємося як модерна європейська нація з унікальною історією та культурою. Ми здобули незалежність і свободу, вони наші найвищі цінності. У них – ключ до нашого майбутнього, і ми їх захистимо.

1. Ми відстояли право народу обирати Президента України. Так само ми відновимо право громадян обирати депутатів. Вибори до Верховної Ради України відбуватимуться за відкритими списками, а до місцевих рад – за мажоритарною системою.

2. Ми скасуємо недоторканність депутатів, суддів та Президента. Кількість депутатів буде скорочена, Верховна Рада працюватиме відповідально і професійно, парламентський безлад буде припинений.

3. В Україні знищена політична цензура. Ми захистили свободу слова. На черзі – утвердження незалежної журналістики, громадський контроль за інформаційним простором, пріоритет для національного медійного продукту.

4. Я відроджую пам'ять про національні трагедії та перемоги. Ми пам'ятаємо минуле, щоб мати майбутнє. Ми досягли порозуміння у суспільстві щодо засудження Голодомору та інших злочинів проти українського народу. В Україні й надалі буде відновлюватися історична справедливість: громадяни – жертви сталінського режиму отримають компенсацію у вигляді доплат до пенсій.

5. Ми віддаємо належне ролі християнства у становленні української нації і держави. Поважаючи право усіх на свободу віросповідання, прагнемо єдності українського православ'я.

6. Моя мета – членство України в ЄС. Громадяни України відчують на собі переваги європейського курсу. Українці отримають право в'їзду до країн ЄС в безвізовому режимі, їхні права за кордоном будуть захищені.

7. У непростих умовах Україна зберігає суверенітет і територіальну цілісність. Як Верховний Головнокомандувач я не залишу Україну наодинці із зовнішніми загрозами. Разом з європейськими сусідами ми будемо зміцнювати євроатлантичну систему колективної безпеки.

8. Україна залишається вірною своїм зобов'язанням і взаємності від держав-партнерів. Чорноморський флот Російської федерації буде виведений з України до 2017 року відповідно до укладених угод.

9. Україна самостійно визначає зовнішню політику відповідно до власних національних інтересів. Ми різні, але ми – рівні, і я буду вести активний діалог з усіма нашими сусідами на засадах рівноправності, добросусідства та взаємної поваги.

УКРАЇНІ БУТИ СПРАВЕДЛИВОЮ

Ми хочемо справедливості у ставленні держави до своїх громадян. Своїми діями вона буде утверджувати солідарність, повагу до людини і взаємну підтримку.

1. Закон встановить чесну прозору формулу визначення розміру зарплат і пенсій. Вирішення проблем бюджету за рахунок заниження розміру прожиткового мінімуму буде припинено.

2. У системі нарахування пенсій буде наведений порядок, розрив їх верхньої і нижньої межі буде скорочений. Розмір пенсії визначатиме трудовий стаж та заробіток, мінімальна пенсія дорівнюватиме реальному прожитковому мінімуму.

3. Однаково важлива для країни праця не може по-різному оплачуватись. Держава встановить справедливі співвідношення в оплаті праці всіх працівників бюджетних установ. Статус працівників сфери освіти, культури, охорони здоров'я буде прирівняний до статусу державного службовця.

4. Ми розпочинаємо глибоку судову реформу. Громадяни отримають право відкликати суддів, зможуть звертатися за захистом до Конституційного Суду України.

5. Міліцейське свавілля буде припинено. Термін попереднього затримання буде скорочено з 72 до 24 годин. "Перевертні в погонах" будуть каратися максимальним терміном ув'язнення з конфіс-кацією майна.

6. Ми завдамо рішучого удару по корупції, почавши з верхніх ешелонів влади. Для цього буде створене Антикорупційне бюро, наділене особливими повноваженнями з перевірки і притягнення до відповідальності високопосадовців.

7. Багаті мають платити в бюджет більше за бідних. Спеціальним податком буде обкладатися розкішне майно – таке, як вілли, яхти, лімузини.

8. Запровадження зовнішнього незалежного оцінювання зупинило корупцію при вступі до вищих навчальних закладів. Держава збільшить держзамовлення, щоб усі здібні діти мали можливість вчитися. Призов до Збройних Сил України не перериватиме навчання. Для цього буде збільшена кількість військових кафедр в університетах.

9. Захист материнства і дитинства буде продовжений. Для матерів, діти яких відвідують дошкільні заклади та навчаються в молодших класах, робочий день буде скорочений на 1 годину зі збереженням заробітної плати.

10. Буде проведена реформа системи захисту прав споживачів, посилений контроль якості і безпеки продуктів, в першу чергу дитячого харчування. Буде законодавчо встановлена дієва процедура відшкодування шкоди, завданої споживачеві.

УКРАЇНІ БУТИ СИЛЬНОЮ

В останні роки Україна демонструвала динамічне зростання економіки, виразну соціальну спрямованість її розвитку. Вдвічі зріс бюджет, вшестеро – прямі іноземні інвестиції, розпочалась дерегуляція підприємництва.

Але криза показала – без глибоких реформ, збільшення внутрішнього попиту, розбудови розвиненого національного ринку економічна ситуація в Україні буде нестабільною. Наш шлях до успіху – економічна свобода, сучасні механізми регулювання ринків, інновації, енергоефективність.

1. Пріоритет у подоланні кризи – збереження робочих місць. Держава запровадить податкові стимули для підприємств, спеціальні програми трудової мобільності, гнучкого реагування освіти на ринковий попит.

2. Держава обмежить можливості наживатись на коливаннях валютних курсів. Гривня стане єдиним платіжним засобом в Україні, на внутрішньому ринку не буде валютних розрахунків і цін в іноземній валюті.

3. Діри в бюджеті не будуть лататись за рахунок податкового знекровлення економіки. Практика введення додаткових податків та зборів, стягування податків наперед, подвійного оподаткування прибутку буде припинена. Податок на додану вартість відшкодовуватиметься вчасно, система оподаткування доданої вартості буде приведена у відповідність із європейським законодавством.

4. Адміністрування податків буде суттєво вдосконалене, зокрема знижені штрафні санкції до підприємств, продовжені граничні терміни подання звітності і терміни подання апеляцій. Відбудеться узгодження податкового та бухгалтерського обліку. Будуть визначені спеціальні податкові суди, що спеціалізуватимуться на вирішенні податкових, митних та інших фіскальних спорів.

5. Корупція чиновників не зможе перешкоджати малому і середньому бізнесу. З цією метою буде запроваджений принцип "мовчазної згоди" при реєстрації, додатково обмежена кількість перевірок, ліцензій, дозволів, сертифікатів.

6. Через бездумну політику запозичень витрати державного бюджету на обслуговування зовнішнього боргу вже перевищують видатки на освіту і охорону здоров'я разом узяті. Ця політика буде

Наші корпункти

Вінниця	Гусар Віталій	(0432) 35-02-09	Київ	Шепетюк Юрій	(044) 278-63-89, 279-68-34	Севастополь	Проценко Володимир	(0692) 48-79-46
Дніпропетровськ	Хоменко Микола	(056) 748-17-92	Луганськ	Олександр Антонов	8-093-903-86-62	Сімферополь	Овчарук Василь	(0652) 29-77-43
Донецьк	Олійник Марія	(062) 337-23-48	Луцьк	Хомич Іван	8-095-92-66-154	Суми	Перетятько Олексій	(0542) 25-88-98
Житомир	Крук Микола	(0412) 44-52-32	Львів	Пшевлоцький Микола	(0322) 38-67-63	Тернопіль	Білах Іван	(8050) 339-56-12
Запоріжжя	Тимчина Василь	(0612) 67-31-82	Миколаїв	Яценьо Софія	(0512) 49-67-90	Харків	Дяків Богдан	(057) 716-02-18
Івано-Франківськ	Салига Роман	(0342) 3-11-35	Мукачеве	Ференц Петро	(03131) 2-25-45	Херсон	Реуцький Іван	(0552) 26-50-56
Кіровоград	Тріщенко Віктор	(0522) 36-95-25	Одеса	Парфенюк Василь	(048) 758-31-13	Хмельницький	Бенюк Ніна	(8096) 362-72-23
Київська обл.	Сахацький Олександр	(04497) 4-92-93	Полтава	Квачова Олеся	(0532) 28-053	Черкаси	Гафінова Любов	(0472) 45-12-05
			Рівне	Кривко Ігор	(0362) 23-78-55	Чернівці	Лютик Віктор	(0372) 51-02-72
						Чернігів	Рябченко Валерій	(04622) 4-38-81

припинена, Україна має заробляти, а не позичати. Запозичення будуть здійснюватись лише для забезпечення законодавчо визначених інвестиційних пріоритетів і відповідно до можливостей бюджету їх обслуговувати.

7. Формула ефективності – децентралізація. Місцева громада отримає гроші, повноваження і відповідальність за вирішення своїх проблем. Громада, а не чиновник у Києві, вирішуватиме, де в районі будувати чи ремонтувати лікарню, школу, дорогу.

8. Ключ до зростання економіки – сприятливе конкурентне середовище. Держава створить надійні механізми правових гарантій для бізнесу, захисту прав власності, запобігання монополізму. Довіра інвесторів до України буде повернута.

9. Україна стала членом СОТ. Ми можемо скористатись перевагами широкого доступу до зовнішніх ринків, одночасно підтримуючи українського виробника. Держава стимулюватиме експорт, енергозбереження та імпортозаміщення. Буде створена ефективна система захисту українських підприємств від недобросовісної конкуренції і контрабанди.

10. Українська економіка зможе сповна реалізувати свій інтелектуальний та інноваційний потенціал. Державна підтримка високих технологій та інновацій дасть змогу українським підприємцям і країні в цілому підвищити свою конкурентоспроможність, зберегти і зміцнити позиції на світових ринках наукоємної продукції.

11. Ми запровадимо прозорий ринок землі, що спирається на сучасний земельний кадастр. Держава встановить чіткі правила використання земель і належний контроль за їх дотриманням. Це збільшить потік інвестицій в українське село, в модернізацію сільської інфраструктури. Держава збільшить обсяги бюджетної підтримки села, подовжить розвиток системи пільгового кредитування.

12. Україна стане потужною транзитною країною. З цією метою держава стимулюватиме модернізацію транспортної інфраструктури, портів і залізниць, будівництво швидкісних автомобільних доріг.

13. Здобуте нами право на футбольний чемпіонат ЄВРО-2012 – це нові робочі місця, це сучасна туристична та спортивна інфраструктура, це новий образ України у світі. Я гарантую – Україна сповна використає цей шанс.

14. Україна створить надійні гарантії своєї енергетичної безпеки. Буде здійснена модернізація національної газотранспортної системи та інтеграція до європейської системи газопостачання. Відкриється постачання каспійської нафти нафтопроводом "Одеса – Броди". Ми збільшимо частку української нафти і газу в національному енергетичному балансі, буде здійснена державна програма енергозбереження та використання альтернативних джерел енергії.

15. У перший термін мого президентства розпочато військову реформу. Для її продовження Україна буде витрачати не менше, ніж на державне управління. Вітчизняний оборонно-промисловий комплекс працюватиме насамперед на українську армію і флот. Збройні Сили України стануть потужними, професійними, контрактними.

* * *

Для подальших перетворень Україні потрібна міцна правова основа держави, чітка система державного управління. Мої найперші дії будуть спрямовані на їх створення.

З урахуванням результатів всеукраїнського обговорення я внесу народний проект Конституції України до Верховної Ради України.

Якщо протягом 100 днів країна не отримає нової Конституції, повноваження Верховної Ради України будуть достроково припинені, позачергові вибори відбудуться з одночасним референдумом з ухвалення Основного Закону держави.

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

ЧОМУ Я ГОЛОСУЮ ЗА ЮЩЕНКА

Мене запитують: чому я голосую за Ющенка? Я відповідаю: я голосую за Ющенка, бо не хочу повторення 1654 року, коли за моєю спиною мою Україну вперше роз'єднали "брати" на Лівобережну і Правобережну, згодом убили Виговського, породили Руїну, кривавим цвинтарем став Батурин, відбулася Полтавська битва і вкрали моє ім'я, Запорожець опинився за Дунаєм, без'язикого закували в кріпацтво, Валуєв залишив народ без мови, нас продавали, як собак, а під Крутами обсипався цвіт моєї молоді, Хрещатиком пройшов кований чобіт Муравйова, "брати" викарбували на сторінках історії криваві роки – 33-й, 37-й, і чужі дядьки, а точніше – два світових диктатори, організували чужу війну (1941–1945 років) для мого народу.

А ще я голосую за Ющенка, бо твердо знаю, що такий Президент ніколи і нікому не продасть Україну і український народ!

Я голосую за Ющенка, бо певний: тільки за Ющенка знатиму, що мене більше ніякий окупант не поставить на коліна і я не буду рабом окупанта чи колонізатора.

Я голосую за Ющенка, бо за п'ять років його каденції переконався, що в Україні є український Президент, і зовнішні й внутрішні вороги піднялися на активну боротьбу з ним – символом Української Незалежності!

Я голосую за Ющенка, бо тільки за українського Президента я буду спокійний за своїх дітей і онуків.

Я голосую за Ющенка, бо я знатиму, що більше ніколи не буде штучного Голодомору в одній із найбільших житниць Європи і світу – Україні!

Я голосую за Ющенка, бо тепер я знатиму, що мою українську інтелігенцію вже не поставлять до стінки лише за те, що вона за духом українська.

Я голосую за Ющенка, бо я тепер також твердо знаю, що українських священиків не розпинатимуть на хрестах і не четвертуватимуть на колесах млинів чи пароплавів.

Я голосую за Ющенка, бо я переконаний, що тільки за Ющенка українських синів і дочок не топитимуть у баржах північних морів лише тому, що вони українці!

Я голосую за Ющенка, бо певний, що тільки за Ющенка не добиватимуть на честь Великого Жовтня українців пляшками з-під шампанського, взявши стаханівське соцзобов'язання зберегти набої для зміцнення "родіни".

Я голосую за Ющенка, бо тільки за Ющенка державна українська мова панyватиме в Україні, а не в "Архіпелагах ГУЛАГах" поміж українських політв'язнів – борців за Незалежність України!

Я голосую за Ющенка, бо знаю, що тільки за такого Президента українці не становитимуть більшости поміж політичних в'язнів на Колимі і в Сандармосі.

Я голосую за Ющенка, бо певний, що тільки за Ющенка народжуватимуться українські діти, а їхні матері матимуть матеріальну підтримку.

Я голосую за Ющенка, бо переконаний, що тільки за Ющенка не вбиватимуть і не відрізатимуть голови українським журналістам і не закопуватимуть у землю безголові тіла!

Я голосую за Ющенка, бо маю глибокі переконання, що тільки за Ющенка не буде таких страшних убивств видатних людей України, смерті яких потім списуватимуть на самогубства чи на дорожньо-транспортні пригоди.

Я голосую за Ющенка, бо свято вірю, що він не допустить, щоб черговий окупант панував на наших вулицях і майданах та без суду й слідства розстрілював українських учнів та студентів тільки за те, що вони одягли вишиванки чи їхні батьки послали їх навчатися в українські школи чи ліцеї.

Я голосую за Ющенка, бо свято вірю, що тільки за Ющенка українці матимуть право молитися і розмовляти рідною мовою.

Я голосую за Ющенка, бо переконаний, що тільки за Ющенка "п'ята колона" – вчорашні колоністи і окупанти – не зможе спровокувати українців іти брат на брата.

Я голосую за Ющенка, бо знаю, що лише Ющенко не дозволить північним "миротворцям" кинути на нашу територію свої війська, щоб вони тут навели "порядок" зприцілом, щоб наші споконвічні землі приєднати "добровільно" до своїх безмежних територій.

Я голосую за Ющенка, бо маю тверде переконання, що тільки за Ющенка ми вивчатимемо свою українську історію, а не "Краткий курс" її, написаний у Кремлі з двома спогадами про двох гетьманів: "гарного" й "поганого".

Я голосую за Ющенка, бо тільки за Ющенка нам не буде соромно перед Європою і Світом за свого Президента – не вбивці, не диктатора і не неука.

Я голосую за Ющенка, бо твердо знаю, що тільки за Ющенка воскреснуть безсмертні імена славних синів і дочок України – борців за її волю, за її Незалежність, і кожен із них буде поіменно названий на сторінках наших шкільних підручників з історії.

Я голосую за Ющенка! Отже, я голосую за вільну і незалежну Україну!!! Ти голосуєш за когось іншого – ти голосуєш проти України!!! Ти голосуєш за окупацію і рабство! Тому, Українцю, визначайся: ти за Свободу чи за рабство? Третього сьогодні нам не дано. Завтра може настати або 1654 рік, або 1918-й. Перш ніж вкидати бюлетень – добре подумай. Ти – за рідний дім чи за чужого господаря в твоєму домі?!

Я голосую за Ющенка, бо тільки за Ющенка я можу дозволити собі написати те, про що я думаю. Те й пишу і не ховаюся зі своїми роздумами і міркуваннями під псевдонімом...

Що й підтверджую –

Олег ЧОРНОГУЗ

МИ – ЗА УКРАЇНСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА!

(З виступу на регіональному Форумі української інтелігенції в Івано-Франківську Євгенії СОХАЦЬКОЇ, голови Всеукраїнського Товариства Івана Огієнка, професора Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка)

Вихід один – підтримати діючого Президента на виборах! Буде Ющенко – буде Україна – "Вільна, сильна і справедлива!".

Буде й надалі сповідуватися дух свободи нашої Нації.

Буде збагачуватися і квітнути наша співуча українська мова.

Повертатимуться із небуття наші напівзабуті постаті й імена – своїми творами, своїм словом.

Буде єдина Помісна Українська Церква, про яку мріяв митрополит Іларіон. (Повернення свого архіву в Україну він заповів на той час, коли в Україні буде Єдина Українська Церква).

Буде утверджуватися українська Україна!

Дорога інтелігенціє, не роз'єднуймося, не ділімося! Знаймо, що важливе наше завдання – творити, за висловом Віктора Ющенка, стандарти внутрішньої інтеграції (єдина мова, культура, рідна Церква, рідна історія). Будьмо разом з нашим Президентом!

Хай ті, що зрадили його, будуть замінені мільйонами його щирих прихильників! Його – людини мужньої, високопатріотичної, інтелігентної і толерантної, високодуховної. Людини, яка нагадує Шевченкового кроткого пророка, якого послав Господь "Свою любов благовістить, / Святую правду возвістить!".

Інтелігенція – за Вас, Вікторе Андрійовичу!

Будьмо разом!

Транзит територією Росії обходився у стільки ж, у скільки транзит російського газу в Європу територією України, де удвічі коротший маршрут. Отже, вигідно.

А чи вигідно було російській стороні? Державі – так, оскільки Україна гарантувала надійний транзит російського газу на дорогі європейські ринки на середню перспективу. Можливо, російський бізнес відчував дискомфорт, що українці здебільшого беруть дешевий туркменський газ, а не дорогий російський.

Невід'ємними і обов'язковими складовими угод є щорічні міжурядові протоколи, якими визначаються обсяги і ціни газу та його транзиту. Ці протоколи підписувалися до 1 липня на кожний наступний рік. Усю відповідальність за їхню підготовку і оформлення покладено на уряди обох країн. Такі документи були своєчасно оформлені у 2001, 2002, 2003 і 2004 роках. Чому до 1 липня, тобто за 6 місяців до початку нового року? Це світова практика, пов'язана з плануванням діяльности у газовій сфері.

На 2006 рік міжурядовий протокол між українським і російським урядами також мав бути підписаний до 1 липня 2005 року. Однак, наш уряд (очолюваний Ю.Тимошенко. – **ред.**) цього не зробив, попри численні звернення "Нафтогазу". Усі спроби нового уряду після 8 вересня 2005 року (після відставки Тимошенко. – **ред.**) підписати із запізненням протокол були безуспішними: російська сторона залишалася непоступливою і мотивувала свою позицію буквою згаданих угод – не встигли до 1 липня, отже, порушили контракт.

31 грудня 2005 року через відсутність протоколу російська сторона припинила постачати газ в Україну, хоча Україна на той момент не мала жодних боргів ні перед Росією, ні перед Туркменистаном, ні перед кимось іншим. Припинивши постачання газу, на жаль, російська сторона зайняла дуже вперту позицію: або російський газ по 230 доларів (після 50 у 2005-му!), або туркменський по 95 доларів через посередника "РосУкрЕнерго", де "Газпром" мав визначальний вплив. Отже, завдяки урядові Ю.Тимошенко "Газпром" завів контрольованого ним посередника "РосУкрЕнерго" – замість попередників "ІТЕРИ" і "Євралтрансгазу".

– Чи йшлося 2005 року про те, що замість "РосУкрЕнерго" може повернутися "ІТЕРА"?

– Такі намагання були, навіть більше, я знаю, що влітку в Туркменистан через третіх осіб відправлялися від імені українського уряду документи, в яких вказувалося, що транспортуванням через територію Узбекистану, Казахстану і Росії має займатися компанія "ІТЕРА".

– А чи можете Ви сказати, який стосунок має сьогоднішній прем'єр-міністр до компанії "ІТЕРА"?

– Сьогодні я не можу сказати, які у них зв'язки, але відомо, що коли Ю.Тимошенко була керівником "Єдиних енергетичних систем України", то співпраця між "ІТЕРОЮ" і "Єдиними енергетичними системами України" була.

– Сьогодні точиться багато розмов про можливе банкрутство НАК "Нафтогаз". У п'ятницю, 4 грудня, НАК повідомив, що розрахувався за спожитий у листопаді газ (це підтвердили і в "Газпромі"). Експерти допускають, що це кошти статутного фонду компанії. НАК мав на це право? Це крок до банкрутства?

– Це дорога в нікуди. Сьогодні НАК нарощує свої борги, які стали вже майже не підйомними для компанії, бо кредиторська заборгованість вже становить понад 90% річного фінансового балансу НАК. Такого кредитного навантаження, повірте мені, не витримає жодна іноземна, а тим більше українська компанія. Кредитний портфель має бути до 20%. Якщо більше 20%, то компанія на межі ризику. А 90% кредитного портфеля – я навіть не знаю, як професійною мовою це класифікувати.

Якщо уряд не візьме на себе борги "Нафтогазу", то, звичайно, НАК стане банкрутом. Бо джерел поповнення коштів немає. Частину прибутків "Нафтогаз" отримує від реалізації газу, купує імпортний газ дорожче, а продає дешевше. Як покривати різницю?

Далі. Є виручка від транзитної діяльності. Її вистачило цього року приблизно на 30% вартости реально імпортованого газу. Незбалансована транзитна ставка і ціна на імпортний газ є головними причинами дефіциту бюджету НАКу. Звідки "Нафтогаз" має брати кошти? З бюджету або через позики. Але брати в борг до безкінечности не можна. Потрібно зупинятися. Або хтось має "Нафтогазові" знову давати кошти для розрахунків.

Цьогоріч за рахунок операційної діяльности НАК покриває менше 50% своїх видатків. Таких прикладів бізнесу державної компанії ви не наведете.

– Дивною видалася легка згода російської сторони скасувати штрафні санкції за недобір газу. Достатньо просто "Газпром" пішов на поступки і в закупівлі меншого обсягу газу 2010 року. Нам скасували 8,5 млрд дол. штрафу, але практично синхронно з'являється позов до НАКу у Стокгольмському суді на 8,26 млрд щодо газу, який начебто належав "РосУкрЕнерго". Звідси запитання: чи можна так трактувати, що російська сторона переклала претензії з однієї кишені до іншої?

– Я в тому більш ніж переконаний. Повірте, якщо би навіть сума штрафних санкцій була не 8,5 млрд, а 1 долар, то гарантую, що Росія просто так не списала б цей борг Україні.

– Росія своє візьме у будь-якому разі?..

– Звичайно. Тому що там сидять жорсткі прагматичні професіонали, які відстоюють тільки свої національні інтереси. Тому повірити в те, що нам списали 8,5 млрд дол. штрафних санкцій, важко. Скоріше, Росія просто приготувала іншу кишеню. До речі, в обох випадках рішення буде за одним і тим самим судом у Стокгольмі.

Тут цікавий момент: чи бачив хтось офіційний документ про скасування санкцій, чи це лише слова тих, хто підписував контракти 19 січня? Нам російська сторона жодного долара не подарує. Не виключено, що Україні буде пред'явлено штрафні санкції – раніше чи пізніше, через "Газпром", його дочірню структуру або "РосУкрЕнерго", 50-ма відсотками якого керує "Газпром". І РУЕ має борги перед "Газпромом", які успішно перекладе на українську сторону. Варто врахувати, що міжнародне законодавство вище за вітчизняне, і тут криється вся проблема української нафтогазової галузі, передусім газотранспортної системи. Якщо штрафні санкції буде пред'явлено Україні в міжнародному суді, а вимога буде визнана правомірною, то всі українські закони, зокрема і про заборону приватизації стратегічних об'єктів, не будуть мати юридичної сили. Адже рішення міжнародного суду є вищим за українське законодавство. Тому ті, хто виграє суд в України, абсолютно законно можуть арештувати все майно України за кордоном і в самій Україні. Таким чином, можуть на блюдечку отримати нашу ГТС. От в чому полягає сенс цих угод, написаних і ненаписаних. На жаль.

– Ми обійдемося цією сумою? Адже судові витрати становлять чималу суму, і у разі рішення на користь "РосУкрЕнерго" НАКу треба буде звідкись ці кошти брати...

– Безумовно, у разі рішення на користь РУЕ сума буде значно більшою, і покривати її знову доведеться державним коштом. Річ у тім, що вся угода від 19 січня 2009 року – бомба сповільненої дії для України. Що зробила наша сторона? Пішла на всі умови Росії. А в угоді закладено 300% штрафних санкцій за недобір газу за принципом "Бери або плати". За що 300%? Це навіть на міжнародному рівні не практикується! Чому не 10%?

Тобто 300% – за повітря, ні за що. Це не за газ, який ми взяли і не заплатили за нього.

– Так, але це бізнес. Якщо Росія має замовлення на видобуток певного обсягу газу – вона його видобуває. І не її питання, що покупець передумав. Що робити з залишком?

– Принцип "Бери або плати" абсолютно нормальний у міжнародній практиці. Такий принцип закладається здебільшого для унеможливлення несправедливої конкуренції, демпінгу. Ми не проти такого принципу, ми проти того, на що погодилася Україна в контракті з РФ від 19 січня 2009 року. Тобто проти штрафних санкцій у 300% за недобір газу, чого зовсім немає в міжнародній практиці.

Щодо обсягу блакитного палива, який українська сторона замовила на 2009 рік, – невже в середині січня 2009 року не було зрозуміло, що Україна не зможе спожити 40 млрд кубометрів газу? Невже ми не бачили тенденції з вересня минулого року до скорочення виробництва в Україні? Ми знали тенденції, можна було прорахувати все і замовити в РФ газ за принципом "Бери або плати" з правильною корекцією плюс-мінус 10–20%.

– Хто мав прорахувати це?

– "Нафтогаз" разом з урядом прораховують на підставі заявок і прогнозів потреб споживачів. Але йдеться про інше. Українська сторона свідомо пішла на 300% штрафу за недобір і не записала у контрактах адекватні умови за принципом "Транспортуй або плати". Як результат маємо те, що російська сторона транспортує територією України цього року на 30-40 млрд кубометрів менше газу, ніж мала. І нічого за це нам не заплатить – жодних штрафних санкцій. Натомість українська сторона "заробила" за повітря, за недобір газу 8,5 млрд дол. штрафних санкцій.

– До 2010 року залишилось кілька тижнів. У січні 2009-го почались газові проблеми не лише між Україною та Росією, але і з Європою. Існує точка зору, що ми тоді зарано підписали угоду, треба було протриматися ще трохи, і Росія здала б свої позиції. Є також думка, що угоду треба було підписувати чимшвидше. Що мала зробити Україна в тій ситуації?

– На мою думку, якщо вони вже збиралися підписувати ту угоду, яку підписали, то зволікати було не варто. 1 січня ще можна було такий договір підписати, і не треба було затягувати, набуваючи негативного іміджу для держави в Європі. Але чи треба було підписувати таку угоду 19 січня, чи не почекати та натиснути на Росію, вимагаючи адекватніших умов? На мою думку – так, треба було ще зачекати, все одно втрапили в халепу.

– Чому цього не зробили?

– Скоріш за все, Україна наперед погодилась на ті умови, які підписала потім з РФ. Треба було показати, що українські інтереси вони задавили або їх змусили на це піти. Інакше я цього не розумію.

– А проте 2006-го прийшов посередник на український ринок...

– Я вже розповідав, хто і як завів посередника. Зрештою, нас найбільше цікавила прийнятна ціна газу на кордоні між Україною та Росією. Тоді газ по 95 доларів був удвічі дешевшим, ніж у середньому в Європі.

Та й транзитну ставку територією України ми тоді підняли майже на 60% – до 1,6 долара з 1.09. Тобто ми значною

Закінчення. Початок на 1-й стор.

ГАЗОВИЙ РИНОК

Олексій ІВЧЕНКО: "РОСІЯ Й ДОЛАРА НЕ ПОДАРУЄ НІКОМУ"

19 грудня 2004 р. на київському Майдані: Віктор ЮЩЕНКО та Олексій ІВЧЕНКО

мірою вибороли вигідніші цінові умови. Знаєте, як ми це вибороли, щоб і ставку транзиту підняти, і адекватну ціну на газ отримати? Я президентові РФ Путіну поклав на стіл розрахунок за 10 років (з 1995 до 2005) і показав, скільки Україна за ці роки переплатила за російський газ і яку суму недоотримала за транзит російського газу – порівняно з іншими європейськими транзитерами і споживачами. (Жоден голова "Нафтогазу" від початку створення компанії не зустрічався з президентом Росії, окрім мене.)

І спрацювала проста арифметика: ціна на газ, транзитна ставка, обсяги. Виходить, що за 10 років Україна дотувала Росію приблизно на 10 млрд доларів.

А дехто кричав – і з російського, і з нашого боку, – що, мовляв, Росія дотує Україну дешевим газом. Ніколи! Росія вдавиться, але і долара не подарує нікому. І правильно, зі свого боку, зробить. Але так і Україна має робити.

Наприклад, 1997–98 рр., за контрактами, Росія продавала Україні газ по 80 доларів, а в Європу – по 55 дол. Я показав усі розрахунки тодішньому президентові Росії і сказав: "Володимире Володимировичу, відтепер Україна не дотуватиме Росію". І додав: якщо не домовимося, то з цими документами з Москви лечу до Брюсселя, де на 5 січня було заплановано енергетичну конференцію. І все чесно розповідаю. У нас на 1 січня 2006 року немає боргів перед "Газпромом". За прямим контрактом з туркменами здійснено передоплату за січень 2006 року, і також немає жодних боргів. Отже, російська сторона безпідставно перекрила навіть не свій, а туркменський, проплачений газ? При цьому висловив пропозицію, щоб до Брюсселя приїхали і російські експерти. Аргументи спрацювали!

– Ви шантажували Путіна?!

– Я лобіював національні українські інтереси! Кажу йому: їдемо у Брюссель з Міллером (керівник "Газпрому". – **ред.**), нехай там нас розсудять.

– А 2009-го треба було дотиснути?

– Так. І українська сторона мала всі можливості добитися партнерських відносин по газу. Бо ми можемо протриматися, хоча і на сухому пайку, але всю зиму. А Росія однозначно не протримається – їй би довелося гасити половину родовищ, у них ПГС з малими обсягами. А Європа протрималася би без російського газу? Гаплик. Тому не Європа повинна мати питання до нас, а ми до Європи: чому російський газ Європа купує на західному кордоні України, а не так, як з усіма нормальними транзитними державами – на кордоні України та Росії? З Україною – контракт на транзит, з Росією – контракт на купівлю. І крапка. І ми би забули про всі питання, хто кому Рабинович. Хай би з'ясовували, хто винний. Росія би на вході закачала газ у трубу України для Європи, ми б цей газ отримали по лічильнику на західному кордоні, передали б наступному транзитеру. Все.

І якщо б Росія не закачала газу, то Україна тут була б ні до чого. Європа розбиралася б з Росією. А тут ми посипаємо собі голову попелом, принижуємося, вислуховуємо, як нам, буцім, усі допомагають, дотують. Та ні! Треба мати гідну позицію, і тоді нас поважатимуть, повірте. Росія дуже серйозно поважає сильну позицію. А як бачить, що з нашого боку, вибачте, чи непрофесіонали, чи свідомо готові поступитися українським інтересом, то, звісно, цим користається. Керівники нашого уряду і "Нафтогазу", на жаль, у січні цього року виявили позицію слабкого.

– Чому 2009 року Юлія Володимирівна полетіла до Москви вирішувати питання і повернулася з контрактом, а 2005 року вона на такий крок не пішла? Адже ще тоді вона як прем'єр мала змогу підписати угоди з Росією.

– На жаль, сьогодні ми можемо констатувати факт, що жодного разу за час прем'єрства Ю.Тимошенко 2005 року вона не відвідала Москву, зокрема і заради переговорів у газовій сфері. Таким чином, не було підписано міжурядового протоколу, не було проведено переговорів відповідно до міжурядової угоди, і "Нафтогаз" був покинутий у переговорному процесі на поталу, під танк потужної російської держави.

– Об'єктивні причини були для цього?

– Складно говорити про причини, бо документів, які б свідчили, чому саме вона не їхала до Москви, я не бачив, але чітко знаю: жодного разу вона не була в Москві і не вела переговорів у газовій сфері. Це правда.

Розмову вела
Альона БИЛІМ.
ІМК

ДЕСЯТЬ КРОКІВ ПРЕЗИДЕНТА ВІКТОРА ЮЩЕНКА НАЗУСТРІЧ ЛЮДЯМ:

що виконано за 2005–2009 роки

1. Захистити цінність сім'ї, повагу до батьків і права дітей.

Президент Віктор Ющенко ініціював законодавче підвищення матеріальної допомоги при народженні дитини до 8 400 гривень.

Згодом виплати збільшено до 12000 гривень кожній родині за народження першої дитини, 25000 гривень за народження другої дитини і 50000 гривень за народження наступних дітей.

Ключовий проект Президента України у сфері захисту материнства і дитинства – "Зігрій любов'ю дитину". У рамках реалізації цього благодійного проекту 40 найбільших підприємців України були закріплені за всіма регіонами з метою підтримки багатодітних сімей, у яких виховується 10 і більше дітей.

З 1 січня 2009 року запроваджено надання одноразової допомоги при усиновленні дитини (12240 гривень) та вдвічі збільшено розмір соціальної допомоги для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

2. Сприяти духовності, зміцненню моральних цінностей.

В Україні існує толерантне суспільство, де люди, які належать до різних етносів та сповідують різні релігії, можуть вільно жити та працювати.

Українські засоби масової інформації є найбільш вільними серед ЗМІ країн СНД.

Щороку зростає бюджетне фінансування освітньої галузі.

У 4 рази збільшено фінансування видатків на збереження пам'яток мистецтва та культури, археологічної спадщини, музеїв та історичних пам'яток.

Видано низку указів Президента, якими звертається увага уряду на необхідність підтримки розвитку національного книговидання, невідкладні заходи щодо підтримки культури і духовності в Україні.

Досягнуто визнання міжнародною спільнотою Голодомору 1930-х років. За поданням Президента України В.Ющенка Верховна Рада України у листопаді 2006 року ухвалила Закон України "Про Голодомор 1932–1933 років в Україні", яким визнала Голодомор геноцидом українського народу.

3. Проводити зовнішню політику в інтересах народу України.

У 2006 році Конгрес США скасував т.зв. поправку Джексона-Веніка стосовно України, що діяла з 1974 року і була спрямована на обмеження торгівлі з СРСР. Це означає скасування податків і тарифів на український експорт і розширення американських інвестицій в українську економіку.

У 2008 році Україна стала членом Світової організації торгівлі.

Україна вийшла на фінішну пряму в переговорах про створення зони вільної торгівлі з Європейським Союзом, що надасть вітчизняним виробникам доступ на один з найбільших світових ринків.

У вересні 2008 року схвалено політичне рішення про підписання між Україною та ЄС Угоди про Асоціацію.

Товарообіг між Україною та Росією зріс майже вдвічі з 17,7 млрд. дол. у 2004 році до 35,15 млрд. дол. у 2008 році.

У 2007 році Україна підписала з ЄС Угоду про спрощення візового режиму та реадмісію.

Україна приєдналася до Болонського процесу в освіті. Це робить український диплом європейським.

Україна отримала від усіх членів НАТО гарантію того, що у майбутньому наша країна стане повноправним членом Альянсу.

4. Забезпечити пріоритетне фінансування соціальних програм.

Президентом України В.Ющенком запроваджено новий стандарт соціальної політики: щороку зарплати, пенсії та інші виплати мають неухильно підвищуватися.

У 2005 році здійснено перший крок до диференціації пенсій шляхом введення доплати за понаднормовий стаж, вперше пенсії підвищено у зв'язку із зростанням зарплатні.

У Національній дитячій лікарні "Охматдит" засновано Клініку для лікування дітей, хворих на ВІЛ-інфекцію/СНІД.

За ініціативою Президента з 1 вересня 2005 року запроваджено перший етап Єдиної тарифної сітки оплати праці для працівників установ освіти, культури, охорони здоров'я, науки. Другий етап запроваджено з 1 червня 2007 року.

Указом Президента України "Про заходи щодо будівництва доступного житла в Україні та поліпшення забезпечення громадян житлом" встановлюється, що держава надає одноразову грошову допомогу громадянину у розмірі близько 30% від вартості житла.

5. Підвищити боєздатність армії, повагу до людей в погонах.

Продовжено скорочення чисельності Збройних Сил (з 245 тисяч у 2005 році до 191 тисячі у 2008 році).

Зменшено строки проходження обов'язкової військової служби: в армії з 2 років до 1 року; у ВМФ – до 18 місяців; для випускників вузів – до 9 місяців.

Було виведено український військовий контингент з Іраку.

6. Сприяти розвитку українського села.

2008 року зібрано рекордний урожай за всі роки української Незалежності – 53,3 млн. тонн.

Реалізовано системні проекти, спрямовані на покращення стану доріг у сільській місцевості, здійснюються роботи з газифікації та водопостачання у селах. Протягом 2005–2008 років кількість газифікованих сільських населених пунктів зросла на 2700, а селищ міського типу – на 57.

Започатковані програми комп'ютеризації сільських шкіл та перевезення школярів з віддалених сіл ("Шкільний автобус").

7. Збільшити бюджет – зменшити податки.

Надходження до Державного бюджету зросли з 90 мільярдів гривень у 2004 році до понад 220 мільярдів на сьогодні.

Прямі іноземні інвестиції зросли більш ніж у 4 рази – з 8,4 млрд. доларів наприкінці 2004 року до понад 35,7 млрд. доларів.

Низка указів Президента була спрямована на покращення клімату ділової активності.

8. Створити п'ять мільйонів нових робочих місць.

За неповні 4 роки створено 3,6 млн. нових робочих місць.

За 4 роки Державною службою зайнятості населення працевлаштовано 4,3 млн. українців.

Створено 164,5 тисячі нових підприємств у сфері виробництва та обслуговування населення.

9. Змусити владу працювати для людей, повести рішучу боротьбу з корупцією.

Упродовж 2005 року змінено 19000 урядових посадовців. До відповідальності притягнено 1230 посадовців, у тому числі 9 голів райдержадміністрацій, 8 голів районних рад, 14 міських та 413 сільських голів.

У 2008 році СБУ розкрила 1152 злочини, пов'язані зі зловживанням службовим становищем.

Запроваджена система зовнішнього незалежного оцінювання (тестування) знань випускників шкіл.

Президент України послідовно виступає за зняття депутатської недоторканості і можливість ефективнішого притягнення до відповідальності суддів.

10. Створити безпечні умови для життя людей.

У 2008 році порівняно з 2005 роком кількість скоєних злочинів зменшилася на 20,8%. При цьому збільшився відсоток розкриття скоєних злочинів.

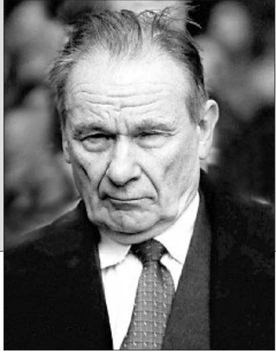
Завдяки ініційованому Президентом України підвищенню штрафів для водіїв смертність на дорогах скоротилася майже наполовину.

До Фонду "Укриття" для підвищення безпеки Чорнобильської АЕС зібрано близько 900 млн. євро на підтримку нормального стану саркофага. Успішно завершено унікальні роботи з укріплення саркофага – ще на 15 років подовжено термін його експлуатації. Вивантажено ядерне паливо з реакторів ЧАЕС. Завершено будівництво промислового комплексу для переробки радіоактивних відходів.

Завдяки ініціативі Президента України розпочато проект створення Всеукраїнського центру охорони здоров'я матері і дитини, який став найбільшим благодійним проектом в історії України.

Започатковано програму "Від лікарні до лікарні", яка передбачає покращення матеріально-технічної бази дитячих лікарень України.

Син Головного командира УПА Романа Шухевича Герой України Юрій Шухевич-Березинський – постать поважна і авторитетна, при чому не лише в націоналістичних колах. Голова УНА-УНСО, багаторічний в'язень радянських концтаборів, активний учасник дисидентського руху за часів СРСР і нині, як прийнято казати, готовий "іти в бій" за Україну. Пан Юрій поділився з Українською Інформаційною Службою своїм баченням політичної ситуації напередодні президентських виборів-2010, відповівши на запитання нашого кореспондента.

Юрій ШУХЕВИЧ: "У ПРОУКРАЇНСЬКИХ СИЛ Є ЛИШЕ ОДИН КАНДИДАТ, ЦЕ – ВІКТОР ЮЩЕНКО"

– Пане Юрію, якою, на Вашу думку, є нинішня політична ситуація в Україні і як в цій ситуації варто було б вести себе патріотично налаштованим громадянам?

– Ситуація нині в Україні склалася дуже серйозна. Наразі маємо дві політичні сили: одна – антиукраїнська, друга – проукраїнська. Всіх кандидатів, які представляють антиукраїнську силу, я перераховувати не буду. А в проукраїнському таборі є особа, яка втілює український ідеал, це вона довела на справах. Це – діючий Президент України Віктор Ющенко, саме він є виразником українських інтересів.

Тож коли настане час голосувати, ми маємо чітко для себе визначити: ми за український ідеал, чи за антиукраїнський? Ми маємо в першу чергу саме це враховувати, ставлячи галочку навпроти прізвища кандидата в президенти.

– Скажіть, будьласка, а як тоді оцінювати кандидатуру Юлії Тимошенко? Адже її багато хто вважає єдино можливим вибором для представників патріотичної громадськости.

– Вона є виразником антиукраїнських інтересів. Тимошенко довела це: під час минулорічних подій у Грузії та під час укладання домовленостей з Москвою за газ. Це людина, яка вже давно домовилася з російським прем'єром Путіним, вона є провідником інтересів Москви в Україні. Всі її розмови про захист українських інтересів є суто передвиборчим піаром. Це все – популізм. Вона говорить, а люди вірять.

– До речі, ще один кандидат на посаду Президента України – Олег Тягнибок – не соромиться себе публічно називати єдиним кандидатом від націоналістичних сил…

– Йому б краще було подумати от над чим: ну набере він свій мізер голосів – відсоток, хай навіть 2 відсотки... Але в цей же час він відриває ці голоси у Ющенка, чим грає на користь антиукраїнських сил. Цією своєю позицією Тягнибок руйнує нашу єдність.

Наприклад, 2004 року саме завдяки єдності ми змогли перемогти, так само було і раніше, коли приймався Акт проголошення незалежности... Ми були єдині, з нами, патріотами, мусили рахуватися. А якби ми були розпорошені, нічого б того не було, не було б тих здобутків. А Тягнибок наразі робить все так, аби тої єдности не стало.

А вона нам дуже потрібна на час виборів. Адже якщо ми всі разом принципово висловимося на підтримку української ідеї, то з нами змушені будуть рахуватися навіть антиукраїнські сили.

Розмовляв
Сергій ПАРХОМЕНКО,
Українська Інформаційна Служба

ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ВИБОРИ НА ДНІПРОПЕТРОВЩИНІ

Дніпропетровська обласна організація Конгресу Українських Націоналістів одна з найактивніших учасників майбутніх президентських виборів.

Голова дніпропетровських кунівців Микола Хоменко затверджений заступником керівника виборчого штабу кандидата в Президенти України Віктора Ющенка в регіоні. Він працює в окружній виборчій комісії №26, яка охоплює 75 виборчих дільниць, де очолює комісію з питань розгляду звернень, заяв та скарг виборців.

Завдяки тісній співпраці зі структурами "Нашої України" досягнуто домовлености про те, що одним із двох представників Віктора Ющенка у складі дільничних комісій є члени Конгресу Українських Націоналістів. Щоденно на підтримку кандидата в Президенти Віктора Ющенка тільки в Дніпропетровську розгортається п'ять наметів, містом курсує мікроавтобус із символікою КУН.

На переконання Миколи Хоменка, серед українських кандидатів національно-демократичного табору найбільший шанс вийти у другий тур має Віктор Ющенко.

"Я не ідеалізую нинішнього Президента В.Ющенка. Проте він докладає енергійних зусиль і багато досягнув на ниві відстоювання національного, демократичного розвитку України, утвердження української ідентичности, відновлення історичної справедливости, духовности, без чого наша країна не може стати суверенною державою українського народу" – впевнений голова дніпропетровських націоналістів.

Прес-служба КУН

УКРАЇНОМОВНА КНИГА ПОДАЄ СИГНАЛ "SOS"!!!

Чиновники Шевченківського району Києва намагаються продати приміщення, в якому ось уже 48 років (!!!) існує книгарня "Сяйво" – наразі одна з двох останніх у центральній частині міста, де кияни могли придбати україномовну книжку.

Оборудка з продажем приміщення пройшла, як кажуть, "без шуму та пилу". "Приміщення належить до комунальної власности району. Книгарня виступає орендатором. Згідно з буквою закону, перед аукціоном з продажу орендодавець повинен був повідомити орендатора письмово. Проте цього не сталося. Листа, в якому йшлося про те, що приміщення вже продано, я отримала від заступника голови Шевченківської райради", – говорить Алла Лазуткіна, директор книгарні.

Крім того, безсоромно виставивши приміщення на аукціон, чиновники Шевченківської райради порушили два укази Президента України В.Ющенка та постанову Верховної Ради, в яких ідеться про заборону "виселення" книгарень, бібліотек тощо.

Проте суть цієї справи не у букві закону а в іншому. До влади у Києві на усіх рівнях прийшов неукраїнський, космополітичний елемент. Це стосується представників абсолютно усіх партій та блоків, які займають місця у районних та міській радах. Вони переймаються лише одним – продати те, що ще не продано. "Бабло передусім!" – ось їхній слоган. Українське слово їх не цікавить.

КМО КУН планує низку протестних акцій на підтримку книгарні та її трудового колективу. Адміністрація книгарні вже подала позов до суду. Будемо звертатись до Верховної Ради та Президента з проханням втрутитись у ситуацію, скасувати результати аукціону та вгамувати безсоромних столичних чиновників.

Прес-служба КМО КУН

ДУМКА З ПРИВОДУ

ПІДТАНЦЬОВКИ З ЧУЖОГО ГОЛОСУ

"Рождєствєнскіе встрєчі" Пугачової – чергова навала зухвалої російщини

Володимир МАНЬКО,
заступник голови КМО КУН

У суботу 12 грудня в київському Палаці спорту пройшли зйомки цьогорічних "Рождєствєнскіх встрєчь" екзальтованої російської співачки Алли Пугачової, яка відновлює їх, починаючи зі столиці України.

Незадовго до цього на пероні київського вокзалу з'явилась і сама "примадонна". Чи то мені так здалось, але відзначу, що Аллу трохи похитувало, неначе стояла вона не на пероні вокзалу, а на борту морського судна у невеликий шторм. Цікаво, яке свято відзначала гостя у вагоні потягу Москва-Київ?

"Моя мета – об'єднати Україну!" – пафосно відрізала вона притаманним їй металевим голосом на запитання одного з наших журналістів, чому саме Київ. Незабаром її червоні силіконові вуста розсипались стандартним російським набором фраз про шалену любов до українського народу та його історичну єдність з російським. Навіть під час зізнання в любові до нашого народу металева нотка у її голосі не щезла, а це вказує на цинічну нещирість промовиці.

Алла Борисівна – Юлії Володимирівні: "Ми дєлаєм общєє дєло".

Згодом на українських медіа-ресурсах з'явилась інформація про такий собі кастинг, що влаштувала Пугачова стосовно українських естрадних співаків, яких би вона хотіла бачити у себе на "встрєчах" та за яких умов. Народному артисту України Павлу Зіброву, наприклад, порекомендовано було поголитись та прибрати з-під носа свої фірмові вуса. А інакше ні ногою на "встрєчі"! Які ще рекомендації та кому саме давала пихата бариня – достеменно невідомо.

Не здивуюсь, якщо навколо Пугачової під час "встрєчь" по-плебейськи, наввипередки колінкували деякі наші політики – кандидати в Президенти. Так це чи ні, матимете змогу побачити під час трансляції цього дійства по телебаченню. Особисто я дивитися не буду, бо воно тхне російщиною, від якої мені знудить.

"Та вгамуйтесь вже, об'єднавці ви наші!" – звертаюсь я до усіх "доброзичливців" з північного сходу. Бо українці за вашими брехливими словами давно вже зрозуміли суть російщини, яка історично не змінюється – роз'єднати, пошматувати, роздерти Україну та поглинути її частинами.

Від редакції. Українські ЗМІ повідомляють, що під час запису "рождественских встреч" у Києві на зустріч до російської "примадонни" спеціально приїхала Ю.Тимошенко. Не так давно Тимошенко, як ми пам'ятаємо, вже підспівувала Пугачовій зі сцени! Вочевидь, цього разу не обійшлось уже без підтанцьовок.

Богдан ЧЕРВАК,
Ігор РАДЗІЄВСЬКИЙ

МЕДІАПРОСТІР І ЧАС

ШПАРГАЛКА ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА,

або Як облаштувати наш інформаційний дім

Вже очевидно, що під час нинішніх виборів президента України буде проігноровано так звану "інформаційну проблематику". На відміну від попередніх виборчих кампаній, коли питанням свободи слова, інформаційного суверенітету надавалося особливої уваги, під час цих перегонів проблеми інформаційної політики опинилися на маргінесі. Щоб у цьому переконатися, варто заглянути до програм кандидатів у президенти.

Свою візію інформаційного майбутнього України декларують лише четверо із вісімнадцяти претендентів на пост глави держави, а саме С.Тігіпко, О.Тягнибок, Ю.Тимошенко та В.Ющенко. Решта або ж не мають свого погляду на інформаційну політику, або ж вважають це питання другорядним.

Та й у передвиборних програмах тих кандидатів, де згадуються медійні питання, переважно містяться заяложені формулювання, які мало стосуються сьогодення. Кандидати на пост глави держави вважають, що "люди мають право отримувати чесну інформацію", обіцяють створити "високоякісне суспільне телебачення та радіомовлення", забезпечити "доступ до Інтернету для всіх без винятку громадян", або ж "встановити суспільний контроль за діями влади через розвинені суспільні інститути та незалежні ЗМІ".

Тим часом недооцінювання кандидатами питань розвитку та захисту інформаційної сфери на тлі реальних загроз, які постали перед Україною, принаймні, дивує. Адже майбутній глава держави, навіть з нинішніми повноваженнями, матиме суттєві важелі впливу для того, щоб, врешті-решт, приступити до наведення порядку в нашому інформаційному домі.

Нагадаємо, що президент призначає половину складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, регуляторного органу у сфері медіа. Крім того, він має опосередкований вплив на призначення генеральних директорів обласних ДТРК та начальників інформаційних управлінь обласних державних адміністрацій. Не кажучи вже про те, що глава держави очолює Раду національної безпеки і оборони України, "контролює" генерального прокурора, голову СБУ, впливає на бюджетний процес, а отже відіграє визначальну роль при ухваленні потрібних рішень у сфері інформаційної політики та безпеки.

Кількома словами про сучасні інформаційні реалії без прикрас.

Перманентні інформаційні атаки на Україну, загострення внутрішньої політичної ситуації, економічна криза – ось справжні виклики, на які треба негайно давати відповіді, зокрема засобами інформаційного захисту особи, суспільства та держави.

Тому життєво важливо позбутися догм та стереотипів стосовно істотного обмеження ролі держави у регулюванні інформаційних процесів, які сповідувалися впродовж останніх докризових років та відходять у минуле. У той час, коли радикально змінюється світовий дискурс з інформаційної проблематики, більшість вітчизняних медіадіячів у своїх розмірковуваннях про сьогодення і майбутнє України, на жаль, наглухо застрягли у минулому сторіччі, носячись із архаїчними ідеями "суспільного телебачення" чи "роздержавлення друкованих ЗМІ".

Вони вперто не воліють бачити кардинальних трансформацій у світовій геополітичній архітектурі, коли на місце концепції "спільної безпеки" повертається "реальна політика", сувора та безкомпромісна. За законами класичної геополітики великі держави, по суті ж неоімперії, намагатимуться зруйнувати економічний та соціокультурний суверенітет уразливих та недієздатних держав. І вижити у цьому прийдешньому безладі мають шанс лише сильні держави, політику яких визначатиме прагматизм.

Саме цю реальність необхідно враховувати при формуванні та реалізації сучасної інформаційної політики.

У зв'язку з цим дозволимо собі викласти тези, які хотілося б почути від українського президента.

"Перше і головне – я забезпечу законодавчу підтримку виробництву та розповсюдженню національного інформаційного продукту. Будуть визначені конкретні засоби державної підтримки, зокрема, пільги творцям національного інформаційного продукту, конкурсні гранти на реалізацію культурно-мистецьких та інформаційних проектів на телебаченні, радіо, в українському сегменті мережі Інтернет, які сприятимуть згуртуванню українського суспільства, утвердженню почуття патріотизму, поваги до української історії, національних традицій, державної мови.

Друге. Наполягатиму на негайному ухваленні закону, який забезпечить прозорість відносин власності стосовно засобів масової інформації, не допустить монополізацію медійних ринків. Це дасть можливість виявляти та притягати до відповідальності ті ЗМІ, діяльність яких спрямована на підрив інформаційного суверенітету країни.

Третє. Я покладу край засиллю у вітчизняному телерадіоефірі іноземних програм, фільмів, аудіовізуальних творів. Для цього буде підготовлено законопроект щодо введення квот на присутність у сітці мовлення телерадіоорганізацій аудіовізуального продукту, виробленого в одній окремо взятій країні.

У такий спосіб українські мовники позбудуться валу російських "телепроектів", які несуть загрозу мільйонам українських глядачів бути інфікованими ідеологічним вірусом "малоросійства".

Водночас в українського глядача з'явиться можливість дивитися якісний європейський та світовий інформаційний продукт.

Четверте. Зроблю все можливе для відродження українського телевізійного кінематографу, який популяризуватиме українські цінності, сприятиме консолідації українського народу.

Вже в короткому часі на екранах наших телевізорів демонструватимуться захоплюючі документальні та художні фільми, серіали про першу Українську державу – Київську Русь, героїчну добу Козаччини, національно-визвольні змагання часів УНР, Карпатської України та ОУН і УПА. Оригінальних сюжетів, талановитих режисерів та харизматичних акторів не бракуватиме.

П'яте. Голос Української держави нарешті почують у світі. Для цього організуємо цілеспрямоване та ефективне мовлення іноземними мовами, передусім англійською, китайською та російською, на території інших держав.

Шосте. В умовах ескалації інформаційних загроз основне своє завдання бачу у проведенні єдиної інформаційної політики та формуванні єдиного інформаційного простору на всій території країни.

Цілі та зміст політики держави мають бути оперативно та без перекручень донесені до кожного громадянина України, хоч де б він проживав.

Для цього ініціюватиму створення єдиної вертикалі управління в інформаційній сфері на чолі з Міністерством масових комунікацій України.

Цей державний орган реалізовуватиме "двоєдину стратегію": з одного боку, популяризація української національної ідеї та посилення проукраїнських настроїв у країні; а з другого – запровадження жорсткого контролю за дотриманням засобами масової інформації, як вітчизняними, так і зарубіжними, законодавства України, мінімізація деструктивного впливу іноземної пропаганди.

У нас прийнято виправдовувати неможливість вирішення нагальних інформаційних проблем відсутністю у державному бюджеті коштів. Не погоджуюся з цим. Насправді це не проблема фінансів, а наслідок незбутнього "колоніального" комплексу та абсолютної безвідповідальності теперішніх владоможців.

Запевняю, що бюджетне фінансування інформаційної сфери стане пріоритетним, здійснюватиметься не за залишковим принципом, а за реальними потребами".

Хоч хто б став президентом України, якщо він прагне позбутися інформаційної окупації, зберегти цілісність та незалежність країни, має проводити саме таку державну інформаційну політику.

У СВІТАХ

УКРАЇНЦІ ВСІХ КРАЇН ЄДНАЙТЕСЯ!

Під таким гаслом від причалу Київського крейсерського яхт-клубу вирушив у тривалу навколосвітню подорож морями й океанами екіпаж яхти "Купава". З напутніми побажаннями й дружніми порадами до мандрівників у вщерть заповненій кают-компанії яхт-клубу звернулись: Володимир Ващенко – вчений-геолог, багаторічний полярний дослідник Арктики й Антарктики, один із керівників української Антарктичної станції ім.Вернадського, Дмитро Бірюкович – член яхт-клубу, який на шхуні "Батьківщина" пройшов через Атлантичний і Тихий океани до Австралії, члени екіпажу яхти "Гонта" – Микола Мітін та Юрій Крапівко, котрі повертали її через моря й Індійський океан в Україну (до речі, яхта була зовсім без двигуна!), капітан-навколосвітник легендарної яхт-клубівської "Лелітки" – Валерій Петущак.

Георгій ЛУК'ЯНЧУК

Метою експедиції є сприяння зближенню українців, які проживають у різних частинах світу. Подарунками слугуватимуть дві теки книжок, подаровані відомими письменниками братами Капрановими, які теж є фанатами мандрівок на яхтах під вітрилами та членами вищезгаданого яхт-клубу на Осокорках. До честі братів Капранових, однією з найнеобхідніших для самих мандрівників книжок, що знадобиться їм у тривалій і важкій подорожі, стане щойно перевидана за сприяння письменників книжка вищезгаданого знаменитого мандрівника Валерія Петущака "Ходіння за три океани". Валерій Дісанович разом зі своєю відчайдушною дружиною Наталією Македон у 1994–1998 роках на маленькій яхті з романтичною назвою "Лелітка" зробили першу навколосвітню подорож за часів незалежної України. Учасники експедиції планують відвідати країни, в яких проживає численна українська діаспора: Аргентину, Бразилію, Австралію, а також українську Антарктичну станцію імені академіка Вернадського. На шляху до Антарктиди мандрівники планують обійти мис Горн. Відомо, що протока Дрейка між Південною Америкою та Антарктидою – це шлях з однобічним рухом із заходу на схід (за погодних умов та специфічного вітрового режиму). Експедиція спробує подолати його у зворотньому напрямку!

Особливу культурологічну місію має один із членів цього екіпажу Михайло Ілленко – відомий кінорежисер та президент кінофестивалю "Відкрита ніч". Окрім того, що везе з собою колекцію фестивальних фільмів, яка допоможе нашим полярникам не відриватися від рідного дому, а діаспорній спільноті потішитися новими українськими фільмами, котрих вони ще ніколи не бачили, кінорежисер проведе в Антарктиді зйомку епізодів для завершення свого нового фільму "Тойхтопройшовкрізьвогонь", про успішну втечу українця Івана Даценка – військового льотчика, Героя Радянського Союзу – зі сталінських концтаборів ГУЛАГу. Головну роль виконуватиме член команди – Андрій Губенко, чемпіон України з вітрильного спорту.

Очолює відважну команду відчайдушних яхтсменів досвідчений капітан – Юрій Бондар – неодноразовий учасник морських та океанських переходів, відомий яхтсмен та яхтовий конструктор. За його плечима вже є перехід через Атлантику. Знадобиться в мандрівці й досвід найстаршого за віком (73 роки!) постійного члена екіпажу "Купави" – Валерія Деймонтовича, ветерана яхт-клубу.

Спочатку маршрут відважних мандрівників проляже від Києва по Дніпру до Очакова. Далі через Чорне й Середземне моря до Кадісу (Іспанія), затим Атлантика: Канарські острови – Бразилія – Уругвай – Ушуайя (Аргентина) – мис Горн – українська Антарктична станція ім.Вернадського. В Уругваї екіпаж планує побувати в Пунта-дель-Есте, місці трагічної загибелі під час навколосвітніх гонок "Вітбрет" у 1989 році капітана яхти "Фазісі" Олексія Грищенка – колишнього капітана яхти "Гонта" з Київського крейсерського яхт-клубу, й вшанувати його світлу пам'ять... Після Антарктиди "Купава" візьме курс на острів Робінзона Крузо (Чилі), а далі через Тихий океан до Австралії. Звідти через Індійський океан маршрут проляже до Кейптауна (ПАР). Далі знову по Атлантиці навколо Африки до Гібралтару й Середземним морем через Босфор експедиція повернеться в Україну. Дуже небезпечна мандрівка екіпажу "Купави" розрахована на півтора року. Тож побажаємо мужньому екіпажеві традиційних "семи футів під кілем" й щасливого завершення навколосвітки!

P.S. Хоч як парадоксально, а найбільшою небезпекою, за словами самих мандрівників, є не океанські шторми й айсберги Антарктиди, а реальна загроза втратити можливість повернутися в рідний яхт-клуб після завершення навколосвітньої мандрівки. Як виявляється, на територію Київського крейсерського яхт-клубу на Осокорках, якому минулого року виповнилося 40 років (!) і який фінансується тільки за рахунок його членів, силами яких побудована вся інфраструктура клубу і переважна більшість із понад 100 яхт, має види будівельний бізнес. Наступ на територію яхт-клубу ведеться вже декілька років, після того, як Блок Черновецького у Київраді вирішив віддати все урочище Берковщина, де і розташована затока з яхт-клубом, під комерційну забудову (будівництво найбільшого в Європі аквапарку), і новоявлені сусіди-забудовники почали охоплювати будівельним майданчиком територію навколо яхт-клубу. Поряд вже знищено стоянку моторних човнів, і така ж доля може чекати в недалекому майбутньому й на знаменитий своїми підкорювачами морських і океанських просторів Київський крейсерський яхт-клуб. А на його місці, порушуючи всі містобудівні правила та екологічні заборони про будь-яке промислове будівництво ближче ніж за 100 метрів до води (охоронна зона), попід вікнами висотних будинків на Дніпровській набережній (та дістанеться й сусідам на Позняках і дачникам на Осокорках) планується збудувати, окрім Аквапарку, ще й багатоповерховий гараж на 810 автомобілей, а також потужний енергоблок, а простіше ТЕЦ, оснащений 5-ма (!) газовими електричними генераторами, 3-ма (!) газовими котлами і 2-ма (!) дизельними електростанціями. Вісім димових труб, діаметром 70 см кожна, від газових котлів будуть підніматися на висоту 55(!!!) метрів над рівнем дороги. А це ж висота якраз тих 18-метрових будинків, що розташовані навпроти!!! І все це майбутнє "екологічне, і не тільки, задоволення" йде з легкої руки високих чиновників різноманітних київських інстанцій Київміськадміністрації, які мали б стояти на сторожі законних прав киян.

ГОТУЙМОСЯ ДО ЄВРО-2012!

Євро-2012 в Україні пройде в чотирьох містах – Києві, Львові, Харкові та Донецьку. Також виконком УЄФА визначив Київ як місто, де пройде фінал Євро-2012.

Про те, що Євро-2012 в Україні прийматимуть усі чотири міста, повідомив президент УЄФА Мішель Платіні на прес-конференції.

Президент ФФУ Григорій Суркіс, який виступав перед Виконкомом, наголосив на тому, що Україна здійснила низку важливих кроків назустріч УЄФА і Євро-2012 у рамках європейських стандартів.

Незважаючи на втрату часу на початковому етапі підготовки, Україна змогла вибудувати сталу структуру відповідальних за проект організацій на міждержавному, центральному та місцевому рівнях, сказав він.

"Українські аргументи подіяли на УЕФА. На даний момент футбольна Європа повністю довірилася Україні і Польщі, а майбутній чемпіонат вже вийшов із зони ризику", – йдеться у повідомленні інформаційного центру "Україна-2012".

У Києві на Михайлівській площі представили логотип Євро-2012. Довгоочікуваний символ схожий на квітку з трьома пелюстками: ліворуч – червоно-біла, у центрі – оранжево-біла, яка нагадує футбольний м'яч, та праворуч – синьо-жовта. Слоган Євро-2012 – "Творимо історію разом!".

Видавець Конгрес Українських Націоналістів
Засновник Степан Брацюнь
Редакційна колегія Іван Белебеха, Іван Головацький, Ярослав Радевич-Винницький, Степан Семенюк.

Адреса редакції: 01001, вул. Хрещатик, 21, пом. 111, м.Київ; тел./факс (044) 279-78-08
e-mail: nacija@ukr.net
www.nacija.org.ua
Адреса видавця: 01004, вул. Антоновича, 36, м. Київ, тел./факс 235-37-61

Реєстраційне свідоцтво: Серія КВ № 7970, видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 08.10.2003 р.
Передплатний індекс: 09715
Банківські реквізити: СПД Брацюнь Степан, р/р №26008013932801 у філії "Центральне регіональне управління ВАТ "Банк "Фінанси і кредит", ТОВ м. Київ, МФО 300937, ЄДРПОУ 2305606776

Газету набрано і зверстано у комп'ютерно-видавничому центрі Конгресу Українських Націоналістів.
Газету видрукувано у ТОВ "Поліграфічна компанія "Інтерекспресдрук"
Замовлення №
Наклад 7 000 примірників
Ціна договірна

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9